

[Rasmus Hansen.]

Indenrigsminister godkendte Rammer, har først og fremmest Brug for Arbejdsfred. Bestræbelser, derunder Udtalelser, som uden vægtige Grunde forstyrrer denne Arbejdsfred, kan kun skade det Formaal, hvorom der hidtil har været Enighed, naar den civile Luftbeskyttelse har været til Drøftelse her i Salen. De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Rager nu har fremsat vedrørende Kvindernes Beredskab, og som vel tilsigter en Debat her i Salen om dette Beredskabs Fortid, kan derfor lige saa lidt foranledige mig, som det kunde foranledige den højtærede Indenrigsminister, til at være Parthaver i en længere Debat. Hvad der maatte have været af Uoverensstemmelser inden for Dansk Luftværnsforening vedrørende den mest hensigtsmæssige Form for det kvindelige Beredskabs Arbejde, er jo, saaledes som det er understreget af den højtærede Indenrigsminister, bragt ud af Verden ved det af Ministeren godkendte Grundlag for Beredskabets Arbejde. Kvindeudvalget, som nu har faaet andre Vilkaar for sit Arbejde, mente, at det tidligere Arbejdsgrundlag hindrede det i at opnaa et heldigt Resultat af Udvalgets Indsats. Det har et Medlem af dette Kvindeudvalg sagt i et Bestyrelsesmøde inden for Dansk Luftværnsforening den 14. Februar. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Rager fremhævede, at jeg ikke var til Stede ved det Møde. Men hvad Interesse det kan have, om jeg var til Stede ved det Møde eller ikke, forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem ved jo, at hvert Medlem af Dansk Luftværnsforenings Bestyrelse efter Mødet faar tilstillet et udførligt Referat. Jeg fik efter det paagældende Møde tilstillet et Referat, der fyldte — jeg husker ikke i Øjeblikket om det var 5 eller 6 Foliosider; men i øvrigt er der jo ikke sagt andet paa det Møde, end der er sagt paa andre Bestyrelsesmøder, som jeg har deltaget i, og den Udtalelse, der er sigtet til, har jeg faaet refereret mundtligt af det paagældende Medlem af Kvindeudvalget. Det, den paagældende sagde ved den Lejlighed, var jo ogsaa hele Kvindeudvalgets Mening. Men dette, at man hævdede, at Arbejdsgrundlaget dannede Hindringer for at faa et heldigt Resultat af Kvindeudvalgets Arbejde, faar i det ærede Medlem Hr. Ragers Gengivelse her i Tinget den Form, at et og andet, som kunde være anderledes, skyldtes Mangel paa Evne. Det har jeg sagt er en urimelig Udtalelse, og det fastholder jeg.

Ved Udarbejdelsen af det nuværende

Grundlag for Kvindernes Beredskabsarbejde er der af den højtærede Indenrigsminister og Dansk Luftværnsforenings Bestyrelse taget Hensyn til Kvindeudvalgets Synspunkt. Hvad Kvindernes Beredskab herefter kan faa ud af sit Arbejde, kan jeg lige saa lidt som nogen anden vide noget om. Jeg kan godt vente med min Dom, til der er gaaet en passende Tid, og medens den gaar, finder jeg det rimeligt, at Kvindernes Beredskab faar Arbejdsfred. Det Indtryk, som den af det ærede Medlem Hr. Rager anvendte Fremgangsmaade her i Salen har fremkaldt, skal jeg derfor slet ikke komme ind paa. Det Indtryk vil jeg nøjes med at lade tale for sig selv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har naturligvis Ret i, at det i Almindelighed kan være ganske ligegyldigt, om det ærede Medlem har været med til et Møde eller ej, naar han faar et kortfattet Referat af det, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at han har faaet et $3\frac{1}{2}$ Sides Referat af en Diskussion, der varede godt 2 Timer. Derved kan det ærede Medlem faa en Oversigt, men det ærede Medlem kan ikke opnaa en saadan Indleven i det, der er sket, at han har Lov til paa Grundlag af Referatet at udtale sig som Dommer om, hvad der er foregaaet, og om, hvilken Opfattelse der er mere eller mindre berettiget paa Grundlag af det, der er sket. Det er det, det ærede Medlem har gjort, og derfor siger jeg, at det ærede Medlem burde blot over for Tinget have nævnt, at han ikke havde deltaget i Mødet.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, at jeg har trukket denne Diskussion om det kvindelige Beredskab ind i Forhandlingerne her. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saaledes som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Tale formede sig her ved første Behandling med en Beklagelse, som var rettet mod Indenrigsministeren og Regeringspartierne, maatte man faa det Indtryk, at det ærede Medlem hentydede til de Vanskeligheder, der havde været med det kvindelige Beredskab, og saa var det naturligt at svare. Det var derfor, Sagen blev bragt ind i Forhandlingerne, og jeg mener, at jeg har bragt den ind paa den rette Maade, og at jeg har dokumenteret, at det, jeg har sagt, er rigtigt. Jeg har altsaa rørt ved det Spørgsmaal, om det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen